

KRÖNIKAN

2017-02-20

Gåtlänningar på fast land

För-SM på Steningeviken, allt var förberett och det skulle bli fest och massor av pimplare som ville testa på SM vattnet 2018. Vädergudarna ville dock annat och bjöd pimplarna på mycket starka vindar och värme som gjorde att isen smälte och att det drev omkring stora vattenmängder på den redan blanka isen. Gåttlänningarna Dyplin, Axemo och ”Kniven” Björklund var väl de enda som var vana av dessa vattenmängder, men de hade ju å andra sidan tagit färjan för att nå fast land men så blev det inte. Jag såg en person gå omkull och det tog en stund för honom att häva sig upp på bassängkanten så när han väl var uppe på fötterna så var han genomblöt. Att påstå att fisket var bra är att fara med osanning och storleken på abborren var på sina ställen inte större än typ så här ”nu mättar krönikören ett avstånd mellan tummen och pekfingeret” å det var ju inte så mycket måste man säga. De långväga gästerna totalt 39 st med SM kungen Martin Södergårds i spetsen, som var med för att få en inblick i vad som väntar fick nu en skev bild för trots 130 startande hade bara sex personer mer än 7 kilo, alltså 5% av de startande över sju kilo. Här kommer ett sk statement: om det på SM 2018 bara är 5 % av de startande som har över sju kilo så ”ska mitt arsele tugga hö” som mig en närstående person brukar uttrycka sig. Med detta menas att ”det finns inte” och i detta fall är jag beredd att ta till detta kraftuttryck. Annat var det den gången när hästen vann på V75, ”uttrycket hade använts i fikarummet på fredagen när man totade ihop helgens V75, när veckans spik annonserades i rummet så slog han ut med händerna och sa till alla ”om den hästen vinner på lördag ska mitt arsele tugga hö” och när han återkom på måndagen har en av arbetskamraterna från fikarummet placerat en hög med hö på hans kontorsstol. Om ni inte hängde med i texten om V75, arsele och 5%. Här kommer summering i klartext: fisket vid Steningeviken har sällan eller aldrig varit så genomuselt som igår.

Jocke Åklint, min sidekick, dök inte upp utan låg nedbäddad i sängen med kompisarna Neceril och Alvedon. Då innan utgång blev det kaos i den Molanderska hjärnan och första tanken höger, blev snabbt vänster men halvvägs till den tänkta startplatsen så ändrades planen till rakt över. Att ge sig själv chansen att göra bort sig så totalt är en bedrift i sig. Kvartetten från SPF Himmelroos, Roger, Robin och Anssi hade klart för sig vart de skulle och utan att få kortslutning var det också dit man tog sig och med facit 1-3-9-15 gjorde de rätt. Dagens tvåa Lövet visste vart han skulle medan Björne/Sundberg/Enström/Holmudd /Åkerlind/Söderholm inte skulle nåstans. När sex så pass kompetenta pimplare i Forellens klubbjackor väljer att stanna i starten borde saftblandaren snurrat och larmet gått. Snacka om hemmavatten.

När jag efter en timme bestämt mig för att avsluta dagen för att spara min smärtande armbåge dyker Juha Saarinen upp, på skridskor. Då har vi en långt samtal om vad som har blivit bättre, vad som är riktigt positivt samt saker som fortfarande har förbättringspotential och vad som var bättre förr när det gäller fisket, pimpel, klubbverksamhet, SM och DM. Tänk va bra att vi har de som inte bara gnäller utan också har lite idéer och som kan ge både ris men också ros. Vi hoppas att läkarna får ordning på Juhas krångel med pumpen och att han snart är tillbaka. Efter att ha promenerat tillbaka mot starten så dyker Sääfen upp, han ser ut att ha riktigt brådis

mot bilen. Någon j-vla idiot har slängt ut en sten på isen som han borrade i flera hundra meter ut från land. Vi försökte tillsammans få ordning på reservskäret men det slutade med att han lånade min borr för den hade ju jag ingen användning för längre. Gjorde sedan en liten svepning utan för starten och snackade runt och tog några bilder. Gäddfiskarn Åkerlind tog dagens andra gröna slemmiga med gula prickar på och jag fick ta en bild på en lycklig "Jack Russel" för visst är Janne lik en sådan, om än inte lika uppkäftig i humöret som hundrasen. Carina var tillbaka efter en sju dagar lång förkylning och som hon laddat och hennes dryga sex kilo var dagens 19 onde högsta vikt och Björn drog en lättnadens suck med 140 gram. Hur gick det för övriga, jo Felix vann sin klass och klarade precis 50% av farsan som dock inte klarade 50% av Robin. Tikkanen som var nyklippt, inge fel på den mittbenan, gjorde en bra avslutning intill den sten Sääfen borrade i så hittade han en fläck med bra med fisk men det var lite för sent. Litholm däremot gav upp efter 2 timmar och bestämde sig att söka upp några lite större för att ha som tilltugg till det vita vinet. Då helt utan att egentligen tro på det själv så får han syndernas förlåtelse och "gud hör bön" och vipps var middagen räddad. Fick en snabbtitt i påsen och jag kan bara konstatera att det var många som såg ut att ligga på 250 g och uppåt i den sexkilospåsen. Hellgren jobbade som vanligt hårt för att kunna unna sig lyxen med ett dubbelpack semlor till kvällskaffet men den lilla viken som var platsen för dagen var inte tillräckligt fiskrik. Avslutar med att konstatera att inte ens Robin klarade av att spränga 10 vallen denna dag, förra veckan stryk av krönikören men denna vecka var ordningen återställd och för besväret fick han en blå skrylla med räkneverk, ett verk han kan använda för att räkna kommande pimpelsegrar. Personligen tror jag han knäpper upp en siffra efter Ind. SM 2018.

Tisdag/Onsdag

Rapport från tisdagens Stockholm Pimple League (SPL): Kalhällsbadet, 23 startande och här fanns det fisk som det brukar vara på Mälaren, åtminstone för de som hittade rätt. Chenillen Eriksson vann på 9,5 kg på tre timmar.

Rapport från Täby Sportfiskare: Gröna Udden, Kungsängsviken var onsdagens arena. KM avgjordes och vann gjorde Ove Sandgren och Bill Thorsen, Bill totalbäst 7670 g mer än kilot över Oves 6,4 kg och hela 36 pimplare till start. Extra kul för Vivianne som tvåa och Kicki T som trea tycker jag. Tjejerna kan!

Veckans profil

Mats Arnoldsson! Ständigt på gott humör och alltid med ett leende, sån är han veckans profil. Dessutom är han en väldigt duktig pimpelfiskare som ofta finns med i topp oavsett vatten och landskap. Han har förmågan att suga upp tips före och inte efteråt för om man borde gå vänster eller höger eller stanna i starten. Han sitter kort sagt sällan på helt fel ställe och är det bara någorlunda rätt så vet man att han levererar. Något som fascinerar mig är hans träpinnar till spön. Det är så långt ifrån handslipade kolfiberspön man kan komma. Det ultimata beviset på att materialet inte är avgörande i vår sport. Det gäller att tro på vad man gör och att ligga i. Mats är en stark profil i Stockholmsdistriktet med den säregna lite gungande gångstilen när han tar sig fram i en framåtlutande lite hukande med den karaktäristiska mörkblå mössan. Det lite framåtlutande kommer från pimpelfisket, en slitagegrej, efter att tvingas bära den välfyllda konton mellan hålen sista timmarna på tävlingarna.

Veckans Plutten

Innan: Jag ska ut till grynnan och se om det finns några större sa Plutten när han en kvart före alla andra lommar ut med en nytänd cigg i mungipan.

Under: Faan, kolla här, jag har ryckt fast 4 ”gnetter” säger Plutten när jag passerar. Jag undrar om dagens krokval, alltså storlek 10, ja men va faan jag har ju inget annat. Kan inte med och sitta vid vassen och pillra med smått.

Hästnamnet

Nuncio, hästen som vann förra årets Elitlopp på Solvalla har gjort årsdebut. Han har i och med den gjort 52 starter i livet och aldrig varit sämre än trea.

Michael Molander 070-4443298
molander.michael@gmail.com